

Újpest-Belsőváros

2008. 06. 08.
Tanévzáró

Loránt Gábor

Isteni intelmek

Olvasandó (lectio): Zsolt 81

Alapige (textus): Zsolt 81,3.7.10.11.14.15

*A karmesternek: "A szőlőtaposók" kezdetű ének dallamára. Ászáfé. Vigadjatok a mi erős Istenünk előtt, ujjongjatok Jákób Istene előtt! **Kezdetek zsoltárba, szólaltassátok meg a dobot, a szép hangú citerát és lantot! Fújjátok meg a kürtöt újholdkor, holdtöltekor is, ünnepünk napján! Mert Izráelnek szóló rendelkezés ez, Jákób Istenének törvénye. Intelműl adta Józsefnek, amikor Egyiptom ellen vonult. Ismeretlen beszédet hallottam: **Levettem válláról a terhet, keze megszabadult a kosárhordástól. Hozzám kiáltottál a nyomorúságban, és megmentettelek. Válaszoltam neked a felhőből mennydörgésben: próbára tettelek Meribá vizeinél. (Szela.) Hallgass meg, népem, hadd intselek! Bárcsak hallgatnál rám, Izráel! Ne legyen más istened, idegen istent ne imádj! Én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről. Nyisd ki a szádat, és én megtöltöm! De népem nem hallgatott szavamra, Izráel nem engedelmeskedett nekem. Ezért hagytam, hogy szívük kemény maradjon, és kövessék a maguk tanácsát. **Bárcsak rám hallgatna népem, az én utaimon járna Izráel! Hamar megaláznám ellenségeit, ellenfeleire emelném kezem. Az ÚR gyűlölői hízelegnének neki, az ő ideje pedig örökké tartana. A búza legjavával etetném, kősziklából szedett mézzel tartanám jól.*******

Imádkozzunk!

Köszönjük, Istenünk, hogy Te a javunkat keresed. Kérünk szépen, segíts, hogy képesek legyünk engedelmeskedni Neked. Segíts, hogy nyitottak legyünk mindig a Te véleményedre. És segíts, hogy kitárjuk Előtted magunkat, hogy ne a világi dolgokban keressük az örömet, amire szükségünk van, hanem add, hogy mindezt Tőled várjuk, és hisszük, hogy Te megadod nekünk.

Ámen.

Isten bűnbocsátó kegyelmének hirdetése:

Megkegyelmeztél Uram országodnak, jóra fordítottad Jákob sorsát, megbocsátottad néped bűnét, elengedted minden vétkét. (Zsolt 85,2.3)

Igehirdetés

Kedves Testvérek! Gyermekeknek, fiataloknak és felnőtteknek egyaránt az örömnép napja a mai nap: a hittanos tanévzáróé. Igaz, hogy iskolába még egy hétig járni kell, de az iskolai tanévzáró is küszöbön áll. Úgy mondtam, hogy az örömnép napja. Nem hinném, hogy lenne olyan gyermek vagy olyan fiatal, aki ne örülne a tanév végének. Itt a nyár, a táborok, nyaralások és esetleg a pénzszerzés, a nyári diákmunka ideje. Sok mindent lehet csinálni, de tanulni nem kell. A mai igehirdetésnek ez a címe: Isteni intelmek. Szeretnék most a tanévzáró istentiszteleten útravalót adni a nyárra az Ige alapján, még hozzá a kiválogatott igeversek alapján.

1. Az első, amiről beszélni szeretnék, az a vigadozás, Isten dicsérete. *Vigadjatok a mi erős Istenünk előtt, ujjongjatok Jákob Istene előtt! Kezdjétek zsoltárba, szólaltassátok meg a dobot, a szép hangú citerát és lantot! Fújjátok meg a kürtöt újholdkor, holdtöltekor is, ünnepünk napján!*

Ezt a zsoltárt a sátoros ünnep idején énekelték az ókorban a zsidók. Sokan azt hiszik a mi keresztyénységünket nézve, hogy a keresztyénség egy savanyu vallás. Ezt se szabad, azt se szabad, hogy komor képű emberek azok, akik templomba járnak. Pedig a hitünknek az alapja a bűnbánat és a bűnbocsánat mellett és azon túl az öröm. Ahogyan a zsoltárból is olvastuk, és ahogyan a testvérek most hallották is a Szövetség zenekar tolmácsolásában. Így szól egy másik zsoltár: *Dicsérjétek nevét, körtáncot járva énekeljétek neki dob- és hárfakísérettel. (Zsolt 149,3)*

Mert a keresztyénség alapvető életérzése éppen hogy az öröm. Az öröm, mert – bár van nyomorúság, van bűn, van öregedés, van halál, – nekünk Megváltónk van! Nemcsak a tanulóknak van joguk örvendezni a tanévzáró alkalmából, hanem minden hívő szívét töltse el az öröm és Isten dicsérete.

2. Másodjára – bár már utaltam erre – fel kell tennünk a kérdést, hogy mi ennek az örömnek az oka. Miért vigadozzunk, és miért dicsérjük Istent? *Levettem válláról a terhet, keze megszabadult a kosárhordástól. Hozzám kiáltottál a nyomorúságban és megmentettelek.* A vigadozás és az öröm egyik oka, forrása Isten szabadítása. Ez a másfél vers éppen az egyiptomi rabszolgaság fáradtságos munkájára és az attól való megszabadulásra utal. *Levettem válláról a terhet, keze megszabadult a kosárhordástól.* Tudjuk, hogy az egyiptomi fogság idején a zsidók sárkeveréssel, vályogvetéssel foglalkoztak és raktárvárosokat kellett építeniük. Ebből a szolgaságból, a rabszolgaságból szabadította meg Isten a népet. Ez az egyiptomi szabadulás, amit minden gyermek ismer, és minden felnőtt is ismer, a tíz csapás, a Vörös tenger kettéválása és a népnek száraz lábbal való átkelése. Erre az egyiptomi szabadulásra utal a zsoltár.

Kedves gyermekek és fiatalok! Egy fárasztó és nehéz munkával teli tanév van mögöttetek. Isten most leveszi vállatokról a terhet, és kezetek megszabadul – ha nem is a kosárhordástól – az iskolatáska hordásától és legfőképpen a tanulástól. De a legnagyobb teher, soha ne felejtsük el: a bűnnek a terhe. Isten elsősorban ettől szabadít meg bennünket. Hiszen ismerjük a párhuzamot: az egyiptomi szolgaság a bűn rabszolgaságának az előképe. Ebből a rabszolgaságból szabadított meg Jézus a kereszten kiontott vére által úgy, ahogyan a zsidóknak az egyiptomi szabaduláskor le kellett ölniük a páskabarányt és a leölt bárány vérével meg kellett kenni az ajtófélfákat és a szemöldökfát. Amikor jött a pusztító angyal, akkor azokat a házakat kihagyta, ahol a vért mint jelet látta.

Az a kérdés kedves fiatalok és kedves idősebbek, felnőttek és öregek egyaránt, hogy vajon rajtad ott van-e a vér, ott van-e Jézus Krisztusnak a vére, mert akkor tiéd a szabadulás!

Az örvendezésnek ez csak az egyik oka. Ez a legfőbb oka, a szabadulás, van azonban más oka is: Isten gondviselése.

Nyisd ki a szádat és én megtöltöm, mondja az ige. Olvastam egy régies fordítást, ahol úgy írja a fordító, hogy tágra nyisd a szádat és én megtöltöm. Ez megint csak a régmúlt időkre utal, amikor a pusztai vándorlások során Isten enni és inni adott a népnek: mannat, égből származó kenyeret és kősziklából fakasztott vizet Mózes közbenjárása

nyomán. Így gondoskodott Isten népe táplálásáról és így gondoskodik Isten rólatok, tanulókról is nyáron, amikor táborokba mentek. De így gondoskodik valamennyiünkről. Hiszen ha a mai gazdasági helyzetet nézzük, akkor nem csoda, ha sokak szívét aggodalmaskodás tölti el. De hirdetem az örömhírt, hogy van jog és ok az örvendezésre, a vigadozásra és Isten magasztalására. Mert fölösleges az aggodalom, ahogyan Jézus mondja a Hegyi Beszédben: nem több-e az élet az ételnél és nem több-e az élet a ruházkodásnál és hogy ha Isten a mezei liliomokat és a mező madarait úgy ruházza és úgy táplálja, ahogyan mi azt látjuk, hát mennyivel inkább minket, a bizony sokszor kicsinyhitűeket (vö. Mt 6,25-30). Azt mondja Jézus: *Keressétek először az Ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.* (Mt 6,33)

3. A vigadás és az örvendezés az Isten dicséretének az oka és eredete, Isten szabadítása, de Isten gondviselése is. Ugyanakkor a zsoltárban elhangzik egy figyelmeztetés is. Nem véletlen, hogy ennek az istentiszteletnek ez a címe: Isteni intelmek avagy útravaló a nyárra.

Először is fel kell tenni azt a kérdést, hogy ki a mi Istenünk. *Hallgass meg népem, hadd intselek, bárcsak hallgatnál rám Izrael, ne legyen más istened, idegen istent ne imádj, én az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről.* A pusztában vándorló zsidó nép hamar bálványimádásra adta a fejét, amikor aranyborjút öntöttek, idegen isteneket imádtak. Sajnos, nyáron a fiatalok is könnyen megfélemedeznek magukról és főképpen Istenről. Amikor sok minden bálvánnyá válik, még inkább, mint iskolaidő alatt. Amikor a már kicsit nagyobb lányok süttetik magukat a nappal, ebben nincsen semmi baj, de ha ezt azért teszik, hogy minél több fiú fejét elcsavarják, akkor ez már bizony baj. Ilyenkor nyáron sokkal több idő marad a számítógépezésre, a tévére, DVD-re, mozira.

Vajon mi az igazán fontos a számunkra? Legyen nyáron is az Úr a mi Istenünk, Aki megszabadít és Aki gondot visel ránk. A felnőttek is gyakran inkább bíznak másban, mint Istenben. Ez jellemző ránk, akár nagy bajban, akár nagy örömben, sőt mindenkor. Betegségekben olyan sokan fordulnak természetgyógyászhoz. Az esküvő, amely az öröm alkalma is, olyan sokszor babonáságokkal terhelt, mint például a rizsszórás vagy a csokordobás. De ezen túl is a pénz tisztelete és az önmagunk tisztelete az, ami sokszor elfoglalja a szívünket az élő igaz Isten helyett.

4. Ezért szól a figyelmeztetés, hogy vajon ki a mi Istenünk, és ezért hív fel bennünket a zsoltár engedelmességre. *Bárcsak rám hallgatna népem, az én utaimon járna Izrael.* Miért kell ezt a figyelmeztetést elmondani? Mert a korábbi versekben éppen arról van szó, hogy ez sajnos

nem így van. *De népem nem hallgatott szavamra, Izrael nem engedelmeskedett nekem, ezért hagytam hogy szívük kemény maradjon és keressék a maguk tanácsát. Bárcsak rám hallgatna népem, az én utaimon járna Izrael.*

Sokszor előfordulnak fiatalok életében nyáron olyan bűnök, kötődnek olyan kapcsolatok a Balaton-parti diszkókban, melyeket ősszel a legszívesebben már letagadnának. Isten utjait kell választani nyáron is. Ha vége is van a tanévnek, Istentől ne akarjunk szabadságra menni! Végül a figyelmeztetésben megint csak ott van az áldás, az engedelmisség áldása: *a búza legjavával etetném, kősziklából szedett mézzel tartanám* – jól mondja az Ige. Ez utalás a honfoglalásra, utalás arra, amikor a zsidó nép bement az Ígéret Földjére, és a mannahullás ott szűnt meg. Így olvassuk Józsué könyvében: *amikor Gilgában táboroztak Izrael fiai, elkészítették a páskát a hónap 14. napján este Jerikó síkságán. A páska második napján kovásztalan kenyeret ettek a föld terméséből és pörkölt gabonát ugyanazon a napon. A manna pedig megszűnt a következő naptól fogva, hogy ettek a föld terméséből. Nem volt többé mannája Izrael fiainak, hanem már abban az évben Kánaán földjének a termését ették.*, Így utal a zsoltár nemcsak a szabadulásra és pusztai vándorlásra, hanem a megérkezésre is: *a búza legjavával etetném, a kősziklából szedett mézzel tartanám jól*, hiszen sokszor a Biblia az Ígéret Földjét tejjel és mézzel folyó földnek nevezi. Mégis ott van benne a vándorlásnak a gondolata, hogy kősziklából szedett méz; ez emlékeztet bennünket a kősziklából fakadó vízre. A nyár is telhet Isten békességében, maga az egész élet is telhet Isten békességében, megtörténhet a bemenetel a nyugalomba még akkor is, ha ezen a földön járunk. Mert nemcsak az a bemenetel a nyugalomba majd, amikor utolsót dobban a szívünk, és a hívő ember színről-színre látja Istent, hanem már ezen a földön is miénk lehet ez a nyugalom akkor, ha Istennek engedelmes életet élünk. Úgy, ahogy ráfelelő énekként énekeljük most el, a 474. dicséret egyetlen versét: "Istennel jární, lakozni, szent étlettel illatozni."

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk, így énekeltük: taníts imádkozni, de az imádság előfeltétele, hogy Veled járjunk, Veled lakozzunk, hogy szent étellel illatozzunk, hogy az igaz hitben ne habozzunk, Urunk, Te munkálkodj a szívünkben úgy, hogy ha meg is tapasztaltuk már a Te szabadításodat és meg is tapasztaljuk a Te gondviselő kegyelmedet, soha ne feledjük, hogy az egyedül a Te kezedből jön, és egyedül a Te kegyelmedből származik. Így kérünk, hogy soha ne akarjunk Tőled szabadságra menni se nyáron, se semmikor, hanem Te légy a mi szabadító és gondviselő Urunk mindenkor, amíg tart a ma. Urunk, tudjuk, hogy választanunk kell. Választanunk kell addig, amíg tart a ma. Hadd válasszunk Téged, hadd jöjjön el életünkben az újjászületés, a megtérés ideje, ha még eddig nem jött el, és hadd járjunk hívő, Neked engedelmes életet, ha már keresztül mentünk a szoros kapun. Urunk, szeretnénk engedelmes szívvel a Te gyermekedként, a Te engedelmes gyermekedként végigjárni ezt az életet. Így kérünk, Urunk, saját magunkért, gyülekezetünkért, gyermekekért és fiatalokért most különösképpen is, így kérünk a betegekért, a gyászolókéért, különösen azokért, akik az elmúlt héten álltak meg ravatal mellett. Kérünk, Urunk, hogy Te vigyázz a mi hazánkra és Te vigyázz az emberiségre, hiszen olyan kevés az öröm és olyan sok a nyomorúság. Adj szívünkbe mindenkor örömet!

Ámen.